

ger og om Uvidelse af Flaaden, med Hensyn til hvilke jeg tror, at Alle ere enige om, at der bør gjøres Noget. Med Hensyn til de øvrige foreslaede Havneanlæg kan det være fuldstændig rigtig at faae dem afgjort saaledes, som den høitagte Krigsminister har foreslaaet, men det er nødvendigt, naar de skulle afgjøres, at de da afgjøres i Forbindelse med det andet store Spørgsmaal, om det ikke er nødvendigt for Hæren at have en Befæstning, om det ikke er nødvendigt, at denne Befæstning maa ligge her paa Sjælland, og om der er noget andet Sted paa Sjælland, hvor den kan ligge end netop her ved Kjøbenhavn. Jeg for mit Vedkommende nærer ganske vist ingen Tvivl om, at vi bør have en saadan Befæstning, at den bør være her paa Sjælland, og jeg kan ikke se, at den kan anlægges noget andet Sted end her ved Kjøbenhavn. Jeg kan ikke se Andet, end at den bør anlægges saaledes, at den først og fremmest skjærmer mod en Overtumpling og mod Bombardement af Fjeldslys, og endelig, at hvad der paabegyndes, udføres paa et saadan Maade, at det bliver de første Led, der senere kunne føre til, at Fæstningen kan blive saa stærk, at den om fornødent kan modstaa en Beleiring. Jeg er saa gennemtrængt af Overbevisningen om, at dette er det Rigtige, at jeg ikke har villet tilbageholde allerede her at udtale, at forsaavidt det ikke maatte fremkomme fra anden Side, er det min Hensigt, naar Sagen maatte komme til 2den Behandling, at stille de fornødne Vædringsforslag om at indføre Forslag til en Bevilling til en Fæstning for Hæren blandt de Bevillinger, der her søges. Jeg tror ikke, at den høitagte Rigsdag i Virkeligheden derimod vil kunne have Noget at indvende, thi jeg tror, at den fra sin Side maa have ligesaamegen Interesse, som jeg har for, at dette Spørgsmaal kommer under Overveielse i sin Fuldstændighed og Helhed. Jeg tror, at det for Rigsdagen har ligesaamegen Interesse at komme til en bestemt Erkjendelse af, om de Penge, vi bevilge, blive udgivne med fuld Nytte. Jeg tror ogsaa, at et saadant Forslag maa kunne ventes at faae den nødvendige Støtte hos den høitagte Krigsminister, thi jeg kan ikke se Andet end, at et saadant Forslag i Virkeligheden vil løse den bundne Løfte, som findes i Motivetne, hvor den høitagte Krigsminister netop har udtalt sig for Nødsnedsættelsen af, at de dertil sigtende Midler allerede nu kunde bevilges. Jeg tror ogsaa, at der ikke vil kunne være nogen Tvivl om, at et saadant Forslag ikke vil kunne møde nogen Modstand hos den høitagte Finansminister, thi han har jo som saadan fornødt givet sit Samtykke til, at der, efterat de militære Lovforslag ere indbragte her i Salen, atter paa anden Maade er stillet fornødt Krav til større Summers Anvendelse i de første Finantsaar, og han har desuden som Conseilpræsident vist ved det Standpunkt, han har indtaget i Motivetne til dette Lovforslag, at det i denne

Sag ikke alene kommer an paa at se, om vi i denne Sag have Raad til at give Pengene ud, men ogsaa at undersøge, om vi have Raad til at lade være at udgive dem. Jeg antager derfor, at den høitagte Regering, der har udtalt ikke at kunne forsvare at lade disse Spørgsmaal henstaa uafgjorte, som har udtalt, at den erkjender, at Fædrelandets Forsvar ikke kan føres med behørig Kraft, naar ikke Hæren og Flaaden virkelig styrkes moralsk og fysisk ved Befæstningsanlæg, ogsaa vil give sin vægtige Støtte til saadanne Vædringsforslag, hvorved der sikkes Hæren det, den ikke har, og som den ikke vil faae ved de Forslag, der her foreligge, nemlig en virkelig Befæstning.

Bojsen Jeg havde ønsket, at andre af de i denne Sag særlig sagkyndige Medlemmer vilde have taget Ordet næstefter den ærede Taler, der nu satte sig, thi jeg indrømmer Rigtigheden af, at de Sagkyndige indlede Diskussionen over et Lovforslag som det foreliggende. Da dette imidlertid ikke fra anden Side er ønsket, har jeg anset det rigtigst at tage Ordet for at gjøre nogle Bemærkninger fra mit, og som jeg antager, ogsaa i det Væsentlige fra Flexes Standpunkt. Jeg udtalte under 1ste Behandling af Forslag til Lov om Hærens Ordning, hvorved jeg tillod mig at fremkomme med en Del almindelige Betragtninger angaaende vort Forsvarsvæsen, at det, hvortil vi trængte, var en Plan, som var fremgaaet af en stærk Overbevisning. Det ærede Medlem, som nu satte sig, opfattede dengang disse Ytringer, som om de tilbørlig vare rettede imod ham, og jeg fik derved Anledning til at forklare dem yderligere i modsat Retning. Jeg tilstaa imidlertid, at de Udtalelser, vi nys hørte fra det ærede Medlems Side, ikke kunde Andet end noget svække min Tro paa den Styrke, som jeg har tillagt hans Overbevisning om Rigtigheden af den af ham i sin Tid indbragte Plan; thi, mine Herrer, hvorledes forklarer man, at han for to Aar siden har kunnet forelægge os en Plan, som efter almindelig Opfattelse i mange og væsentlige Punkter var meget forskjellig fra den nu foreliggende, og at han dog nu kan udtale sig, som han gjorde, nemlig saaledes, at han i vigtige Punkter fuldstændig kan slutte sig til den nye Plan, og at han i andre i alt Fald betingelsesvis kan slutte sig dertil? Et Forhold som dette bidrager ikke til at bibringe Folket eller denne Forsamling nogen stor Tillid til de Maner, som fremkomme for os med Hensyn til Landets Forsvarsvæsen og navnlig med Hensyn til dets Befæstningsforhold; thi hvad borger os efter denne Erfaring for, at de, der nu mene at kunne støtte den foreliggende Plan, ikke, hvis vi efter den nuværende høitagte Krigsminister maatte faae en anden, der fremkom med en ny Plan, vilde sige: Ja, ogsaa denne ere vi rede til at støtte; thi vi kunne i væsentlige Punkter slutte os til